

Sygn. akt I C 2018/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Żywucka

Protokolant: stażysta Sylwia Waślicka

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko E. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Marzena Żywucka

Sygn. akt I C 2018/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 2.662,68 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że na podstawie umowy cesji przejął od wierzyciela pierwotnego wierzytelność wobec pozwanej z umowy pożyczki, na którą składa się kwota 2.000 zł tytułem należności głównej, odsetki karne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 119,34 zł, koszty i prowizje w kwocie 500 zł, odsetki ustawowe za opóźnienie w kwocie 43,34 zł.

Pełnomocnikowi powoda określono termin tygodnia na ewentualne złożenie dodatkowych wniosków dowodowych, pod rygorem ich pominięcia. Powód złożył pismo procesowe, wnosząc o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z potwierdzenia zapłaty ceny nabycia wierzytelności zgodnie z umową cesji z dnia 26 października 2016r., formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego (wydruk), ramową umowę pożyczki (wydruk), prywatny wydruk w przedmiocie otrzymanych i wychodzących przelewów pożyczkodawcy.

Pozwana E. G. nie stawiła się na rozprawę i nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2016 r. (...) Sp. z o.o. w W. zawarł z (...) S.A. we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy były wierzytelności wymienione w Załączniku nr 1A i 1B do umowy.

Strony zastrzegły przejście wierzytelności na powoda po ziszczeniu się warunku zapłaty ceny. Umowa zawierała numeryczne oznaczenia postanowień, których treści nie zapisano lub zostały wybielone. Zgodnie z oświadczeniem uwierzytelniającego kopię pełnomocnika powoda, oryginał również zawierał wybielone pozycje.

(umowa k.18-22, oświadczenie o zapłacie ceny k. 23)

Wyciąg załącznika do umowy cesji nie został podpisany przez upoważnionego do tego pracownika powoda. Czcionka którą sporządzono pismo była mała i rozmazująca się, a treść była ledwo czytelna. Wiele pozycji było wybielonych

(załącznik k. 25-26)

A. K. Kierownik D. Procesów Operacyjnych sporządziła zawiadomienie do pozwanego, z którego wynikało, że posiada on dług z tytułu umowy (...) z 12 kwietnia 2016r. z (...) sp. z o.o. Pismo to zostało opatrzone kopią podpisu odbitą sposobem mechanicznym (faksymile). Podobne zawiadomienie sporządził w imieniu (...) sp. z o.o. M. S. wskazując na przelew wierzytelności. Nie wskazano jednak kwoty zadłużenia pozwanego. Zawiadomienie również opatrzone faksymile.

(zawiadomienie k. 27, 27v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa w uzasadnieniu pozwu wskazywała, że jego legitymację do dochodzenia roszczenia uzasadnia przepis art. 509 kc (przelew wierzytelności). Zgodnie z powołanym przepisem wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Analiza materiału dowodowego zaoferowanego przez powoda, reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, nie potwierdziła, aby podmiotowi, z którym zawarł umowę przelewu wierzytelności przysługiwało jakiegokolwiek roszczenie przeciwko pozwanemu.

Powód na zasadzie art. 6 kc dochodząc zapłaty od pozwanego z tytułu umowy kredytu/pożyczki zobowiązany był udowodnić, że pozwana zawarła z jego poprzednikiem prawnym taką umowę, udowodnić jaka kwota pożyczki została przekazana pozwanej, że z tytułu tej umowy pożyczkodawca miał prawo naliczania odsetek, w jakiej wysokości. Powód żadnej z tych okoliczności nie udowodnił, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Ustalony stan faktyczny wynikał z przedłożonych dokumentów i kserokopii. Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew i wyjaśnień na rozprawie, co spowodowało wydanie wyroku zaocznego (art.339 § 1 kpc). Wprawdzie zgodnie z art. 339 § 2 kpc zasadą jest, że wydając wyrok zaoczny przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, jednak zasada ta nie ma charakteru bezwzględnego. W sytuacji gdy przytoczone okoliczności budzą uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa, sąd nie ma obowiązku, a nawet nie może zastosować domniemania wynikającego z treści powołanego przepisu. Sytuacja taka miała miejsce w przedmiotowej sprawie, a dotyczyła nabycia przez powoda wierzytelności w stosunku do pozwanego.

Sąd po analizie dowodów załączonych do pozwu powziął wątpliwości w tym zakresie.

Analiza treści umowy przelewu wierzytelności nie pozwala na stwierdzenie, że na jej podstawie nastąpiło skuteczne nabycie wierzytelności, gdyż przeniesienie objętych nią wierzytelności miało nastąpić pod warunkiem zapłaty całości ceny za sprzedawane wierzytelności, podczas gdy powód nie przedstawił skutecznego dowodu na zapłatę ceny za przelew wierzytelności, a tym samym nie wykazał tego, że nabył wierzytelność przeciwko pozwanemu. Pismo z karty 23 zawiera wprawdzie oświadczenie banku, jednakże, jako oświadczenie wywołujące skutki prawa materialnego winno być ono niewątpliwe. Podpisujący się pod oświadczeniem pełnomocnik nie wykazał swojego umocowania.

Powód nie wykazał również, że pozwana posiadała jakiegokolwiek zobowiązanie mogące być przedmiotem przelewu. Nie są bowiem dowodem nieopatrzone niczym podpisem wydruki formularza umowy (ramowej umowy pożyczki). Wprawdzie jej treść wskazuje na ogólne warunki umowy, jednakże w braku oświadczeń stron zamieszczonych pod tekstem umowy może ona być jedynie jej projektem i nie wywołuje skutków prawnych. Podobnie dowodem na zawarcie umowy pożyczki nie są wydruki obejmujące przelew kwoty 0,01 zł pochodzący od pozwanej na rzecz pożyczkodawcy oraz przelew kwoty 2.000 zł od pożyczkodawcy na rzecz pozwanej. Złożone, nieopatrzone podpisem ani też klauzulą uwierzytelniającą wydruki nie odpowiadają wymogom prawa bankowego, toteż nie mogą być dowodem na przelew środków pieniężnych za pomocą bankowości elektronicznej (k. 58, 59). Marginalnie wskazać należy, że rzekomy przelew kwoty 0,01 zł wykonany przez pozwaną tytułem wyrażenia zgody na zawarcie umowy pożyczki dotyczy umowy oznaczonej nr (...), zaś rzekomy przelew kwoty 2.000 zł został zrealizowany tytułem umowy o nr (...).

W końcu też dowodem na przelew wierzytelności w stosunku do pozwanej nie jest też wyciąg z załącznika do umowy cesji, mający obejmować wykaz wierzytelności. Wyciąg ten jest nieczytelny, nie można wyczytać z niego żadnej treści i dlatego też nie podlega ocenie jako dowód. Sama umowa zaś, zawierająca wybielone miejsca uniemożliwia dokonanie jej oceny pod względem ważności i skuteczności.

Zważywszy, że art. 339§ 2 k.p.c. przewiduje daleko idące odstępstwo od obowiązującej w postępowaniu cywilnym reguły wykazywania za pomocą środków dowodowych faktów, z których strona procesu wywodzi skutki prawne, przepis ten należy stosować z wyjątkową ostrożnością. Twierdzenia powoda, na których miałby opierać się Sąd, powinny być jasne i spójne, a jakiegokolwiek sprzeczności pomiędzy nimi nieodzownie skutkują powstaniem uzasadnionych wątpliwości co do ich zgodności z prawdą po stronie Sądu orzekającego. Wywody strony powodowej dotyczące stanu faktycznego sprawy mogą się okazać niewiarygodne w wyniku oceny ich zgodności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, ale także w efekcie ich zestawienia z załączonym do pozwu i innych pism procesowych materiałem dowodowym.

Wszystkie opisane okoliczności spowodowały, że w przedmiotowej sprawie, nie można było zastosować domniemania wynikającego z art. 339 § 2 kpc. Po pierwsze nie można było uznać, że powód skutecznie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej. Po drugie, to że powód opiera twierdzenia o okolicznościach faktycznych nie na dokumentach, z którymi mógł się zapoznać, lecz na informacji wynikającej z załącznika do umowy cesji, musiało budzić uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności tych twierdzeń.

SSR Marzena Żywucka